

[Kai Jensen.]

at der ved forslaget § 13, stk. 2, åbnes mulighed for, at omlægningen kan ske gradvis over et tidsrum af højst 5 år.

En anden forenkling opnås ved en noget ændret formulering af de bestemmelser, der omhandler flytning mellem kommuner, og som fastsætter, hvilken kommune der kan gøre krav på kommuneskatten. Det er efter mit skøn med rette, at forslaget her følger skattelovskommissionens forslag om, at det alene er skatteyderens og ikke tillige hele husstandens forhold, der skal være afgørende for pligten til at betale kommuneskatten. Men lige så rigtigt må det vist også erkendes at være, at der ikke foreslås helårsskat. Det er så heldigt, at den udligningsordning, der foreslås indført via den kommunale tillægsskat, ikke nødvendiggør indførelse af helårsskat.

En regel om helårsskat vil ramme en række stærkt voksende kommuner endog meget føleligt, og en ordning med helårsskat vil føre til et uretfærdigt resultat for disse kommuner. Forholdet er jo det, at der stilles meget betydelige krav på et utal af områder netop til disse kommuner, det gælder både med hensyn til sociale foranstaltninger, boligbyggeri, skolebyggeri, vej-anlæg og en lang række andre ting. Som anført i bemærkningerne til lovforslaget har de kommunale organisationer da også udtalt sig for forslaget bestemmelser og imod en helårsbeskatning.

Endelig opnås der en forenkling af kommuneskattereglerne ved bortfald af erhvervsskatten. Det kan ikke nægtes, at de regler herom, der nu findes i kommuneskatte-lovgivningen, giver anledning til meget administrativt besvær, eller det kan måske siges således, at de navnlig tidligere har givet anledning til meget administrativt besvær. Men det kan heller ikke nægtes, at selvom erhvervsskatten er meget velbegrundet, vil en ordning med erhvervsskat undertiden føre til resultater, der ikke synes umiddelbart rimelige. Det må derfor hilses med tilfredshed både af skatteydere og af kommunalfolk, hvis der kan indføres forenklede bestemmelser til afløsning heraf. Det forekommer mig, at forslaget i så henseende har peget på en god løsning med tillægssindkomstskatten; den er nem at

administrere og giver en rimelig og tiltrængt udligning mellem kommuner af forskellig struktur. Grundtanken i dette forslag er den samme som i skattelovskommissionens forslag, nemlig ens beskatning over hele landet for større indkomster for at modvirke etablering af skattely og for at undgå urimelige forskelle i beskatningen i kommuner af forskellig struktur. Men det forekommer mig; at den tekniske gennemførelse af denne tanke sker på en smidigere og mere rationel måde end efter det forslag, som skattelovskommissionen nåede frem til. Jeg er dog klar over, at nogle vil finde, at det er en ulempe, at der ikke bliver tale om nedslag i skatten i sådanne kommuner, som nødvendigvis må operere med et beskatningsniveau, der er højere end det niveau, på hvilket udligningen sker.

Forslaget om kommunale indkomstskatter er formuleret som et helt nyt lovforslag, som træder i stedet for de gældende bestemmelser, der findes spredt i mange forskellige love. Forslaget om kommunale ejendomsskatter er derimod formuleret som et ændringsforslag til den gældende lov om kommunale ejendomsskatter af 1933. Her ved lettes oversigten over afvigelser mellem de gældende bestemmelser og forslaget. Da lovforslaget indeholder bemyndigelse til at lade ejendomsskatteoven optrykke med ændringer, bliver loven, hvis ændringerne gennemføres, dog overskuelig og let at arbejde med.

For det første foreslås ejendomsskylden til amtskommunen ophævet. Uanset dette vil de fleste amtskommuner kunne ned-sætte deres grundskyldpromille. Dette skyldes den foreslåede udgiftsreform, der foreslår en forhøjelse af tilskuddene til amtskommunerne på ialt 16 mill. kr., heraf 7 mill. kr. på skolevæsenets budget og 5 mill. kr. på sygehusvæsenets.

Dernæst: for købstadkommunernes og sognekommunernes vedkommende er det hidtil gældende faste forhold mellem størrelsen af ejendomsskyldpromillen og grundskyldpromillen ændret således, at ejendomsskyldpromillen fremtidig kan fastsættes lavere end tre fjerdedele af grundskyldpromillen. For det tredje foreslås det, at de bestående grænser for forhøjelse af købstadkommunernes grundskyldpromiller